

שקלים דף יא

רבי יהודה גרוגרות

מתרומת הלשכה	הקטורת וכל קרבנות הציבור
ממותרי נסכים	מזבח הזהב וכל כלי שרת
משירי לשכה	מזבח העולה וההיכל והעזרות
מלשכת בדק הבית	חוץ לעזרו'

קושי על "מזבח העולה וההיכל והעזרות משירי הלשכה": והא תני אבני המזבח ההיכל והעזרו' מועלין בהן וכי יש מעילה בשיריי
 תירוץ: אלא כר' מאיר דר"מ אמר מועלין בשיריים?
 דחיית התירוץ: אמר רבי חנינא כלום אמר רבי מאיר אלא בתוך שנתו והכא חוץ לשנתו אגן קיימין

עוד הלכה בשם ר' יהודה גרוגרות: אמר רבי חזקיה תנא רבי יהודה גרוגרות:

רבי מאיר	חכמים
השלחן והמנורה והמזבחות והפרכות מעכבין את הקרבן	אין לך מעכב את הקרבן אלא הכיור והכן (הבסיס לכיור) בלבד (נוסח הגר"א כרכוב וקרן – של המזבח)

קושי: דעות של אמוראים שסותרים דעת חכמים

רבי אלעזר ורבי יוסי בן חנינה	כל הן דכתיב "נכה" (מנורה) מעכב "צ"ע" (שלחן) אינו מעכב
רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן	ואפילו "צ"ע" מעכב
רבי אילא בשם שמואל בר נחמן	ואפילו "ע"ט" מעכבת (רוב הכלים)

תירוץ: א"ר חנינא כאן בעבודות שבפנים וכאן בעבודות שבחוץ

נושא העקבות הכבש שבנו כהנים גדולים לפי דעה במשנתנו: אמר רבי חנינה הכהנים היו שחצנים כי כל אחד הרס את הכבש הקודם ובנה לעצמו חדש

קושי: התיב רבי עולא קומי ר' מנא והא תני שמעון הצדיק שתי פרות עשה. לא בכבש שהוציא את זו הוציא את זו - לא יתכן ששמעון הצדיק היה שחצן!

תירוץ: עשו כל פעם כבש חדש משום כבוד לפרה (שילמדו על כמה צריכים להיות זהירים בטומאה)

עוד פרט בעניין הכבש: תני זיזין וכתלין היו יוצאין מיכן ומיכן כדי שלא יציצו הכהנים ויטמו

צמצום בדברי ר' עקיבא במשנה שאסור להשתכר במעות הקדש: אלא אם רצה יהא ההפסד שלו והשכר להקדש מותר

חיזוק לצמצום: שני סיפורים עם כספי יתומים שכך נהגו

מותר פירות

פירושים שונים לדברי המשנה:

מותר פירות	רבי חיה בר יוסף	רבי יוחנן
מותר נסכים	שכר להקדש	זו סאה רביעית
	זו סאה רביעית (לפי מסקנת הסוגיה גם בירוצים)	לבירוצים (גודש המידות)

קושי על ר' חיה: ולית ליה לרבי חיה בר יוסף לבירוצים?
 תירוץ: לסאה רביעית כולל גם בירוצים

קושי על שיטת ר' יוחנן מהמשך המשנה: על דעתיה דרבי חייה בר יוסף ניחא **אין משתכרין משל הקדש**
אף לא משל עניים לפיכך זה וזה לא היו מודין בפירות על דעתיה דר' יוחנן קשיא והא תנינן (בהמשך)
עמדו משלש יספק מארבע (במשנה אחרת מתעסקים בסאה רביעית) ותנינן **וזה וזה לא היו מודין בפירות**
תירוץ: לא היו מודין בפירות בקייץ למזבח אבל מודין היו בכלי שרת
קושי: האם גן בירוצי יחיד אפשר לקנות מהם כלי שרת – הרי לא נמצאו כלי שרת באין משל יחיד?
תירוץ: כהדא דתני **אשה שעשת כתונת לבנה צריכה למסור לציבור**
שאלה: עד כדון בירוצי לח ואפילו בירוצי יבש?
תשובה: כן – גם יבש - כהיא דתנינן תמן **הנסכים שקדשו בכלי ונמצ' הזבח פסול אם יש**
שם זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו יפסלו בלינה נסכים כוללים סולת (יבש) ואם כן, ברור שגם
 יבש בכלל

מותר הקטורת
שאלה: איך משתמשים בו לקטורת של השנה הבאה?
תשובה: הסבר במשנה

קושי: איך מחללים המעות על מעות האומנים שגם הם היו הקדש (כי מ שלמים להם מתרומת
 הלשכה) ואין הקדש חל על הקדש?
תירוץ: קודם מחללים מעות אלו על הבניין ולכן יצאו לחולין.

שאלה: מה עושים עם המעות לאחר שהפכו אותם להקדש?
תשובה: שילמו לבית גרמי ולבית אבטינס
צמצום התשובה: רק אפשר לשלם להם על עבודה שעשו בשנה הקודמת
שאלה: ר' חייה: אז מה עושים עם הכסף אם לא יכולים לשלם להם על שנה שעברה?
תשובה: ר' בא בשם ר' חייה: כספים הולכים לקיץ המזבח
קושי: למה זה לא היה פשוט לר' חייה אבל אז מסרו בשמו שזה הולך לקיץ
 המזבח?
תירוץ: ברור היו לו שילך לקיץ מזבח אבל שאל לגבי כלי שרת – על דבר זה ידוע
 לנו שיש מחלוקת בין ר' יוסי ור' יהושע בן לוי

פיטם את הקטורת בכלי של חולין

ר' יוסי בן ר' חנינה	ר' יהושע בן לוי	הקטורת
פסולה	כשרה	הטעם לדין
"קודש היא" (או קוּשׁ יְהִיֶּה זָק) שתהא הוייתה בקודש	"קודש היא" (או קוּשׁ יְהִיֶּה זָק) שתהא באה מתרומת הלשכה	תואם שיטתו של
שמואל – אמר רב הונא בשם שמואל: מכתשת עשו אותה ככלי שרת לקדש – לומדים מכאן שנדרש כלי שרת כבר מעשייתה	ר' יוחנן - המקדיש נסכיו והיו בהן דברים הרא לקרבנות צבור ר' יוחנן: קטורת (משמע שאפשר להביא מהבית את הקטורת למרות שלא היה בכלי שרת)	